

Publicerad 2018-01-30 13:05 av Abel Pongo

...

En hund i rummet

Det finns inga minnen
som står på raka ben
ingenting är välskött i historien
vi skarvar
det goda blir godare
det onda blir lätt ondare

I rummet är jag ingenting
i nuet obefintlig
men jag antar att någon baxar upp minnena av mig
som små vingliga möbler längs med väggen
som att de skulle ge mig en betydelse
ge mig en plats

jag minns det som felsteg
som misstag, som luftslott, som ett ständigt sökande efter det stadiga
som en längtan efter känslan som gav känslan

det kom en punkt då jag valde att revidera det gjorda
det sagda, det kända och det upplevda
kvar blev ingenting

utom regnbågarna du andades in i mitt bröst
utom handen som sträckte sig mot min i den iskalla snötyngda natten
utom den blå himlen över gräset när våra ögon tog farväl

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Abel Pongo med Poeter.se id #99963 innehar upphovsrätten